PROPERTY OF ACKU

DAILY ارادہ

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپانه

۱۰۸۵

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

یوولسم کال - دویمه دوره، ۱۰۸۵ مه گڼه، پر له پسې ۲۱۶۰ گڼه د ۱۳۹۰ ل.د چنگابش ۲۵ مه - د شنبې ورځ، د ۱۴۳۲ هـ ق شعبان المعظم ۱۵ مه د ۲۰۱۱ د جولای ۱۶ مه

ایا په ربښتیا ملا محمد عمر له حکومت سره خبرو ته تیار دی؟

دولسي جرګې غړي همایون سلطاني او د کندوز د قلعه ذال اوسېدونکي حاجي عبدالبصیر په نامه دوو تنو پرون په یوه خبري غونډه کې ادعا وکړه چې دوی یو کال مخکې د طالبانو له مشر ملا محمد عمر سره مخامخ کتلي وو. دوی همداراز وویل چې هماغه وخت یې له ولسمشر کرزي سره تماس ونیوه خو کرزي د دوی خبرو ته اهمیت ورنه کړ. دولسي جرګې غړي همایون سلطاني او حاجي عبدالبصیر وایي چې د طالبانو مشر ملا عمر چمتو دی چې د افغانستان له حکومت سره خبرې وکړي. دوی وویل چې د افغانستان **۳مخ**

د امریکایي پوځونو لومړی جوپه له افغانستانه ووتله، خو لا هم...

له افغانستان څخه د امریکایي سرتېرو په تدریجي ډول د وتو په لومړي پړاو کې د ۶۵۰ سرتېرو لومړی ډله له بګرامه خپل هېواد ته ستنه شوه.

ولسمشر بارک اوباما تېره میاشت اعلان کړی و، چې د روان ۲۰۱۱ زېږدیز کال تر وروستیو به لس زره او د ۲۰۱۲ کال تر پایه به ۳۳ زره سرتېري له افغانستان څخه وباسي.

د بارک اوباما د دغه اعلان له مخې پرون د چنگابش پر ۲۴ مه په پروان ولایت کې د بګرام له نظامي هوایي ډګر څخه د امریکایي سرتېرو لومړی ډله، چې ۶۵۰ سرتېري وو، خپل هېواد ته روانه شوه.

په بګرام کې د امریکایي ځواکونو مطبوعاتي دفتر د چنگابش پر ۲۴ مه وویل، چې دغه لړی پیل شوې او په بېلابېلو الوتنو کې سرتېري خپل هېواد امریکا ته ستنېږي.

سرچینې زیاته کړه، که څه هم کوم سرتېري، چې له افغانستان څخه ایستل کېږي، دلته یې د دندې موده بشپړه شوې او دمګړی په بل کوم ځای کې پر دندو نه دي ګومارل شوي.

په بګرام کې امریکایي ځواکونه وایي، چې دایساف د ګډې قوماندانۍ قوماندان جنرال ډېویډ روډریګز پریکړه کړې، چې لومړی به ۱۱۳ او ۱۳۴ ټولي له افغانستان څخه وباسي.

سرچینې زیاته کړه، چې د ۱۳۴ ټولي دنده په کابل کې پای ته رسېدلې او دامنیت چارې یې لاد مخه افغان ځواکونو ته سپارل شوي دي.

امریکا اوسمهال په افغانستان کې شاوخوا ۹۷ زره سرتېري لري، خو د ۳۳ زرو سرتېرو له وتو وروسته **۳مخ**

۶۳ درصد امریکایی‌ها به آینده کشورشان بد بین اند

تازه‌ترین نظرسنجی صورت گرفته توسط رویترز حاکی از آن است که با افزایش بحران اقتصادی در امریکا اکثر مردم این کشور نسبت به آینده کشور خود بدبین هستند. تازه‌ترین نظرسنجی صورت گرفته توسط رویترز حاکی از آن است که با افزایش بحران اقتصادی در امریکا اکثر مردم این کشور نسبت به آینده کشور خود بدبین هستند. به گزارش روزنامه امریکایی "هافینگتون پست"، نظرسنجی خبرگزاری رویترز و مرکز نظرسنجی "ایپسوس" (Ipsos) نشان داد که اکثر مردم امریکا با افزایش بحران اقتصادی در امریکا و تلاش کاخ سفید برای افزایش اندازه قرضداری ۱۴ تریلیون دالری، نسبت به آینده خود و کشور امریکا بدبین هستند.

بر اساس این نظرسنجی، آن دسته از مردم امریکا که بر این باوراند که کشورشان در مسیر اشتباهی قرار گرفته است به ۶۳ درصد در ماه جاری افزایش یافته است و این در حالی است که این تعداد در ماه جون سال جاری میلادی ۶۰ درصد بوده است.

میزان بالای بیکاری و بن بست مالی به وجود امده در امریکا، امید مردم این کشور را تا حد زیادی برای بهبود وضعیت اقتصادی امریکا کمرنگ کرده است.

این نظرسنجی‌ها همچنین نشان می دهد که میزان محبوبیت "بارک اوباما" رییس جمهور امریکا در میان مردم کشورش ۴۹ درصد است که یک درصد نسبت به ماه جنون سال جاری میلادی کاهش داشته است و البته محبوبیت وی در میان احزاب مستقل، گروهی که اوباما برای پیروزی مجدد در انتخابات ریاست جمهوری به آنها نیاز دارد، از ۴۴ درصد به ۳۹ درصد کاهش یافته است.

"جولی کلارک" مسئوول موسسه نظرسنجی ایپسوس اعلام کرد که اگر واشنگتن نتواند از خود برای رفع بحران مالی توانایی نشان دهد و اگر ایجاد اشتغال نشود، جایگاه اوباما در امریکا تخریب خواهد شد و

انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۲ امریکا با چالش **ص۳**

امریکا در تسخیر قلب های مردم افغانستان به شکست مواجه شده است

موسسه "جامعه آزاد" اعلام کرد علی رغم صرف میلیون‌ها دالر امریکا در تسخیر قلب‌ها و افکار مردم افغانستان با شکست مواجه شده است. هدف از انجام این تحقیقات بررسی و بازنگری تغییر سیاست اوباما در مارچ ۲۰۰۹ در افغانستان و به ویژه کمک‌های مالی مبارزه با تروریزم است.

اوباما تصریح کرده است که ایده جنگ با تروریزم می تواند به جای استفاده از گلوله و بمب قلب‌ها و افکار مردم را تسخیر کند. کمک‌های مالی که در سازنده گی و توسعه استفاده می شود، ابزاری برای عملی نمودن این استراتیژی و افزایش منافع ملی امریکاست. کانگرس در حدود ۲۸ میلیارد دالر در سال ۲۰۰۹ و ۴,۲ میلیارد دالر در سال ۲۰۱۰ از بودجه امریکا را به افغانستان اختصاص داده است. دو سال بعد و با توجه به حجم انبوه گزارش‌ها، تلاش زیاد امریکا برای مبارزه با استفاده از کمک‌های مالی به نتیجه نرسید. نتایج تحقیقات انجام شده نشان می دهد باید در رویه‌های سابقه بازنگری و بازبینی انجام شود تا شاید امریکا بتواند تغییرات مورد نظرش را به ویژه در زمینه "تسخیر قلب‌ها **ص۳**

هیلری کلینتن متقاعد میشود

وزیر امور خارجه امریکا اعلام کرد که پس از پایان دوره اول ریاست جمهوری "بارک اوباما" از سمت خود استعفا می کند و به نوشتن یک کتاب مشغول خواهد شد.

به گزارش فارس، "هیلری کلینتن" در مصاحبه یی با "بی‌بی‌سی"، ضمن تأکید بر آنکه از نظر جسمانی بسیار خسته شده است، اعلام کرد که پس از اتمام دوره اول ریاست جمهوری "بارک اوباما"، بازنشسته می شود تا به زنده گی شخصی خود بازگشته و احتمالاً پس از آن به نوشتن یک کتاب خواهد پرداخت.

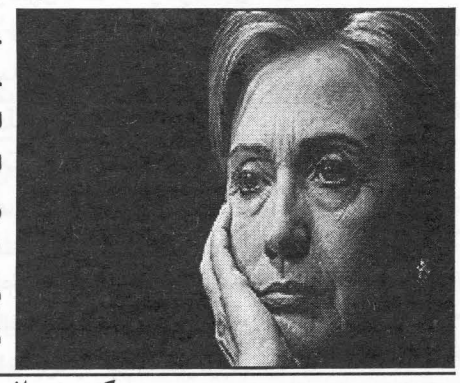

وی در مصاحبه با بی‌بی‌سی تأکید کرد: من به گذراندن زنده گی با اقوام و دوستان خود بسیار علاقمندم و دوست ندارم مدام در گردش باشم و این یکی از دلایلی است که تصمیم **ص۳**

یک رسانه روسی:
روابط واشنگتن با مسکو دوباره تیره می شود

مدودف در مسیر پوتین حرکت می کند دستگاه اطلاع رسانی روسی "پولیتکوم" در تحلیلی نوشته است که سپر دفاع موشکی بار دیگر روابط بین مسکو - واشنگتن را که گفته می شد با "شروع مجدد" رو به بهبودی است به سردی می کشاند. "پولیتکوم" می نویسد: به نظر می آید که مسئاله سپر ضد موشکی به تدریج روابط روسیه و ایالات متحده را وارد مرحله جدید تیره گی می کشاند که ابعاد آن می تواند با سال های ۲۰۰۷-۲۰۰۶ قابل مقایسه باشد. در ادامه این مطلب آمده است: روسیه و ایالات متحده با چالش مسئاله لاینحل سپر ضد موشکی روبرو شده اند که توان بالقوه روند "نوسازی" روابط بین طرفین برای فایق آمدن بر هراس‌ها و بی اعتمادی های متقابل و اختلافات در میان نخبگان کفایت نمی کند. مسکو به امریکا می فهماند که روسیه باید به نحوی در گردهمایی واحد و مشترک سپر ضد موشکی شرکت کند که این ضمانت عدم استفاده از این گردهمایی علیه روسیه خواهد بود **ص۳**

د تسلیت پیغام

په ډېرې خواشینۍ سره مو خبر ترلاسه کړ، چې د هېواد تکړه لیکوال، ژورنالیست، سیاسي او اجتماعي کارپوه او کره کتونکي داد نوراني د ورېښې ناروغۍ له امله د ۵۵ کلونو په عمر د پنجشنبې پر شپه له دې فاني نړۍ نه سترګې پټې کړې. اناالله و انا الیه راجعون

د افغان نشراتي مرکز مشرتابه او د ارادې ورځپاڼې مسوولان او کارکوونکي د اروابناد مړینه د علم، ادب، سیاست او ژورنالېزم په ډګر کې یوه ستره او نه جبرانېدونکې ضایعه بولي. اروابناد ته د فردوس جنت او پاتې کسانو ته په د جمیل صبر غوښتنه کوي. روح یې شاد او یاد یې تلپاتې.

د فاتحې خبرتیا:

د یادونې ده، چې د اروابناد فاتحه نن شنبې د درېیم مکروریان د حضرت نعمان بن ثابت په جامع جومات کې د ماسپښین له یوې نیمې تر درې نیمو بجو پورې اخیستل کېږي، دوستان دې خبر وي.

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سر مقاله

د ولسي وګړو د وژنې روانه غمیزه ترکله؟!

د ولسي وګړو وژنه په افغانستان کې هغه ستره او نه جبرانېدونکې غمیزه ده، چې په افغانستان کې د ناټو او امریکایي پوځونو د حضور له لومړیو کلونو راهیسې په افغانستان کې روانه ده، خو په دې ځوورستیو کلونو کې دا غمیزه د هرې ورځې په تېرېدو سره نوی رنګ اخلي او پراخېږي. د ملګرو ملتونو د یوه وروستي راپور پر بنسټ ویل کېږي، چې د روان کال لومړۍ شپږ میاشتې د افغانستان د تېرو لسو کلونو په جګړو کې د ملکیانو لپاره تر ټولو خونړۍ وې. یوناما وایي چې د روان ۲۰۱۱ کال په لومړیو شپږو میاشتو کې د سړک د غاړې د چاودنو، ځانوژونکو حملو، د مځکنیو جګړو د زیاتېدو او د لا زیاتو هوایي بمباریو له کبله د ملکیانو مرګ ژوبلې په سلو کې پنځلس زیاتې شوې دي. د یوناما له راپور سره سم ۱۴۶۲ تنه افغان ملکیان د جګړې په مربوطو پېښو کې وژل شوي دي. په کابل کې د ملګرو ملتو دفتر په خپل راپور کې وایي چې په ۲۰۱۱ کې د افغان ملکیانو د تلفاتو شمېر په تېرو لسو کلونو کې سابقه نه لري، خو همداشان دا هم د یادونې ده، چې د همدې لسو کلونو په بهیر کې دا وروستي کلونه او سږنی روان زېږدي کال د ټولو په سر کې راځي. نژدې په دې تېره یوه اونۍ کې په سلګونو ولسي وګړو ته مرګ ژوبله اوښتې، چې نېه مثال یې د خوست، هلمند، کندهار، ننګرهار او لوګر ولایتونو پېښې دي، چې د ښځو او ماشومانو په ګڼ شمېر ولسي وګړو ته په کې مرګ ژوبله اوښتې ده. د دې لپاره چې د ولسي وګړو د مرګ ژوبلې لپاره جدي اقدامات وشي او مخه یې ونیول شي او په دې لار کې اغېزمن او پر ځای ګامونه پورته شي، دې ستونزې ته یوازې سمبولیک اړخ ورکول شوی او په دې برخه کې هېڅ داسې موثر کار ونه شو، چې د دې ستونزې په کمولو کې یې کارنده رول لوبولی وي. که مور او تاسې وګورو نو د تېرو کلونو او روان کال په بهیر کې که هر ځل د ملګي وګړو د مرګ ژوبلې پېښه رامنځ ته شوي، نو ولسمشر کرزي د پېښې د څېړلو په موخه یو پلاوی ټاکلی او موضوع یې د پلاوي په ټاکلو سره سره کړې ده، همداشان بهرنیو ځواکونو هم په وار وار کله چې پر ثابته شوې چې د ملکي وګړو مرګ ژوبله د دوی له خوا شوې، نو بېښنه یې غوښتې او د بېښنې په غوښتلو سره یې ځانونه سپېځلي احساس کړي دي او د بیا تکرار ژمنه یې کړې، خو ساعت یا ورځ لا تېره شوې نه وي، چې بیا ورته په پېښه تکرار شوې وي. په هر صورت نور ولس له بېښنې غوښتلو، او د پلاویو له لېږلو مور شوی، نور ولس هم پوهېږي، چې دا هسې ملنډې دي او هسې د ولس د غولو لپاره سمبولیک ګامونه پورته کېږي او په عمل کې هېڅ هم نشته او نه شوي، ځکه د هرې ورځې په تېرېدو سره نه یوازې د ولسي وګړو په مرګ ژوبله کې کمی نه دی راغلی، بلکې زیاتوالی هم په کې راغلی دی. مور تاسې ولیدل چې له ډېرې مودې راهیسې د ولسي وګړو د مرګ ژوبلې خوندیتوب لپاره هم دولت او هم بهرنیو پوځونو ډېرې لافې ووهلې، چې مخه به یې نیسي او په دې برخه کې یې ځینې نمایشي او سمبولیک ګامونه هم پورته کړل، خو بیا یې هم نه یوازې د ولسي وګړو د مرګ ژوبلو مخه ونه نیوله، بلکې لا هم دا غمیزه نېه په زور کې روانه ده او لا هم د دولت او بهرنیو پوځونو لافې او سمبولیکې هڅې جریان لري او دا لا هم څرګنده نه ده، چې دا حالت به تر کله دوام لري، ځکه دا حالت نور ولس ته د زغم نه دی، نوره نو د ولس د صبر کاسه هم نسکوره شوې او اوس خبره دې ته نژدې شوې، چې یوه ورځ نه یوه ورځ ولس د خپل حق او خپل ځان د دفاع په خاطر ملي پاڅون ته مخه کړي، ځکه چې نوره هر لار پرې بنده شوې ده.

روند مبارزه با تروریزم، اهداف و اولویت های جدید

یاسر احمدزی

یکی از اهداف عمده حضور بیش از ۱۰۰ هزار سرباز امریکایی در منطقه، به اصطلاح مبارزه با تروریزم و به ویژه دریافت زنده و یا مرده اسامه بن لادن بود. اکنون که اسامه بن لادن رهبر شبکه القاعده دیگر در این جهان وجود ندارد، مشروعیت این جنگ هم به سطح ملی و هم بین المللی کمرنگ شده است؛ چنانکه سروی های جدید در امریکا در مورد جنگ افغانستان نشان می دهد، که این جنگ دیگر محبوبیت گذشته خود را ندارد و مردم امریکا خواستار پایان یافتن هرچه زودتر آن هستند؛ بنابراین به نظر می رسد، دولتمردان در تلاش هستند، تا حداقل مسیر این جنگ را تغییر دهند. از سوی دیگر، مبارزه با تروریزم' یکی از مهمترین ابزارهایی است که در سال های اخیر بارها در خدمت منافع استراتیژیک امریکا و متحدانش قرار گرفته؛ جنگی که فاجعه های بزرگی را نیز منجر شده است.

نسخه جدید 'استراتیژی ملی مبارزه با تروریزم' در اوایل ماه جاری رسما از سوی 'جان برنان' مشاور 'بارک اوباما' رییس جمهور امریکا در امور امنیت ملی و مبارزه با تروریزم، اعلام شد.

در سال های پس از جنگ سرد و به ویژه در دهه نخست هزاره سوم، بحث به اصطلاح تروریزم و لزوم مقابله با آن، حجم زیادی از طرح های تحقیقاتی، سیاست های نظری و استراتیژی های عملی امریکا را به خود اختصاص داده و بهانه و توجیه اصلی برای لشکرکشی های مداوم این کشور به مناطق حساس و استراتیژیک جهان از جمله شرق میانه را فراهم ساخته است؛ برنامه ها و اقدام هایی که هزینه های انسانی و اقتصادی سنگینی را در پی داشته است.

براساس تازه ترین پژوهش های انجام شده در پوهنتون براون امریکا، کاخ سفید با وجود داشتن کسری بودجه، از سال ۱۳۸۰ تاکنون دستکم ۳۷۰۰ میلیارد دالر صرف هزینه‌های جنگی کرده که این هزینه‌ها ۲۵۵ هزار کشته و ۳۶۵ هزار زخمی بر جای گذاشته است.

ترسیم بافت کنونی:

آنچه هر سال زیر عنوان استراتیژی یا سند امنیت ملی امریکا با آخرین ملاحظه های استراتیژیک و تازه ترین تغییرها در محیط سیاسی و امنیتی پیرامون این کشور تدوین و منتشر می شود، یک ترجیع بند اساسی را در خود جای داده است: 'مبارزه با تروریزم و اولویت ها و هدف های واشنگتن در مبارزه با تروریزم'.

'جان برنان' در باره نسخه جدید استراتیژی ملی مبارزه با تروریزم گفته است: این استراتیژی جدید ادامه استراتیژی است که از دو سال ونیم گذشته با هدف پیشگیری از حملات تروریستی و اطمینان از افول القاعده آغاز شد.

در این استراتیژی آمده است که برخی از کشورها و گروه های حامی تروریزم منافع امریکا را به خطر می‌اندازند که در راس آنها القاعده قرار دارد.

به گفته برنان، 'این استراتیژی عملگراست و بر پایه اقداماتی تنظیم شده که به نتیجه می رسد. این استراتیژی بخشی از استراتیژی بزرگتر امنیت ملی اوباماست. سیاست های مبارزه با تروریزم ما نشان‌دهنده کل سیاست خارجی امریکا نیست، بلکه به بخش اساسی آن اشاره می‌کند که به نفع امنیت ملی امریکاست.'

استراتیژی جدید امریکا در مبارزه با تروریزم به فاصله دو ماه از قتل 'اسامه بن لادن' رهبر القاعده منتشر شده و در شرایطی به طور رسمی کلید خورده که تغییر و تحولات اساسی در بخش دفاعی و امنیتی کابینه اوباما صورت گرفته است؛ از یکسو، 'جنرال دیوید پترائوس' به سمت ریاست سازمان استخبارات مرکزی ایالات متحده امریکا موسوم به 'سی. آی. ای.' منصوب و از سوی دیگر، لیون پانیتا به عنوان وزیر دفاع جایگزین رابرت گیتس شده است.

همزمان با این دو تحول، تغییرات مهمی نیز، در لوی درستیزوالی و سفارت امریکا در افغانستان روی داده است.

در این رابطه، جنرال 'مارتین دمپسی' به عنوان لوی درستیز جدید جایگزین جنرال مایک مولن و 'رایان کراکر' سفیر پیشین امریکا در عراق، نیز، به عنوان سفیر این کشور در افغانستان منصوب شدند.

اعلام تغییر در حوزه دفاعی امریکا را می توان به عنوان جهت گیری جدید این کشور در مناطق بحرانی جهان ارزیابی کرد.

تغییر در جهت گیری های اساسی اوباما در مبارزه با تروریزم:

به باور کارشناسان مسایل امریکا، در مقطع زمانی حاضر، اجرای استراتیژی جدید در مبارزه با تروریزم و هم پیوند با آن تغییر نخبگان دفاعی و امنیتی این کشور از سوی بارک اوباما نشاندهنده ایجاد تحولات قابل تامل در رویکردها و سیاست های تازه کاخ سفید - در آنچه که مبارزه با تروریزم می خواند -است.

این، همان مساله یی است که اوباما در دوران رقابت با جمهوریخواهان بارها بر آن اصرار ورزیده است؛ 'مقابله موثرتر با تروریزم'.

در دوران انتخابات ریاست جمهوری امریکا، بارک اوباما بر این اعتقاد بود که محور اصلی فعالیت نیروهای نظامی امریکا به جای عراق باید در افغانستان متمرکز شود. در آن مقطع زمانی، اوباما چنین رویکردی را در راستای مقابله موثر با تروریزم مطرح کرد.

وی بر این اعتقاد است که در دوران 'جورج بوش' سیاست امنیتی امریکا دچار انحراف شده است. مقابله با صدام حسین نه تنها نتیجه مثبت و موثری برای محدود سازی قدرت تحرک تروریزم به وجود نیاورده، بلکه زمینه رشد گروه های تروریستی در عراق را فراهم کرده است.

به این ترتیب، اوباما محور اصلی سیاست امنیتی خود را برای مقابله با تروریزم در افغانستان مورد پیگیری قرار داده است. از نگاه رییس جمهور امریکا، افغانستان از شرایط جغرافیایی و اجتماعی مناسبتری برای توسعه تروریزم برخوردار است. از همه مهمتر آنکه برخی از نظامیان و استراتیژیست های امریکایی به این جمع بندی رسیدند که گسترش قدرت طالبان در افغانستان ناشی از سیاست های دو گانه پاکستان در این جنگ است. به همین دلیل است که اوباما از یک سو بر ضرورت مقابله با طالبان در افغانستان تاکید کرده و از سوی دیگر، زمینه گسترش منازعه با پاکستان را فراهم ساخته است. زمانی که نیروهای طالبان مورد حمله نظامی قطعات عملیاتی امریکا قرار می گیرند، در آن شرایط امکان تجزیه طالبان و مشارکت برخی از آنان در قدرت سیاسی افغانستان فراهم می شود. در این فرآیند برنامه ارتش امریکا معطوف به عملیات پرحجم و پرشدت برای ایجاد شکاف در ساختار نظامی و تردید در اراده گروه های اجتماعی و نیروهای سیاسی طرفدار طالبان بوده است. زمانی که این برنامه به اجرا درآید، در آن شرایط زمینه برای رویارویی و مقابله با طالبان کاهش می یابد، به گونه یی که امکان مذاکره با بخشی از طالبان فراهم می گردد. این الگو در سال ۲۰۰۶ توسط دیوید پترائوس در عراق

ص۳

امریکا در تسخیر قلب های مردم...

و افکار مردم " که در سیاست پیشین کاملا نادیده گرفته شد بود، در افغانستان به وجود آورد. کمک‌های مالی نتوانست اهداف امریکا را برآورده سازد و در حقیقت با توجه به شاخص توسعه در این دو کشور نتیجه عکس داشته است. سازنده گی کشور افغانستان آرزویی دست نیافتی است. به گزارش "ارزیابی کمک‌های مالی امریکا در افغانستان "، وزارت امور خارجه و "کمک‌های امریکا " در حدود ۳۲۰ میلیون دالر ماهانه به کمک‌های خارجی افغانستان اختصاص یافته که تقریبا ۸۰ درصد آن در ناآرامی‌های جنوب و شرق افغانستان و تنها ۲۰ درصد صرف توسعه کشور شده است. بیشتر مبالغ صرف شده در جنوب و شرق افغانستان ثبات کوتاه مدت را در بر داشته‌است تا طولانی مدت و ثبات کاملا با توسعه متفاوت است. اگر پروژه‌های ایجاد ثبات در مدت زمانی طولانی ادامه داشته باشند نتایج منفی خواهند داشت.

گزارش مجلس سنای امریکا نشان می دهد استفاده نادرست از کمک‌های خارجی فساد مالی ایجاد کرده، بازار کار و تولید را از بین برده، توانایی کشور کمک کننده را برای اعمال کنترول بر منابع مالی کاهش داده و در نهایت ناامنی را گسترش می دهد. اختصاص مبالغ هنگفت به والیان ولایات نمایانگر بی کفایتی مقام ها در نحوه مصرف بودجه دریافت شده از امریکاست. عدم نظارت بر چگونگی مصرف مبالغ نیز منجر به فساد مالی بیشتر خواهد شد.

با توجه به گزارش‌ها، آینده اقتصاد افغانستان چندان مطلوب به نظر نمیرسد. از آن جاییکه کمک‌های مالی ۹۷ درصد سرمایه تولید ناخالص داخلی را تشکیل می دهد احتمالا افغانستان با خروج نیروهای خارجی و قطع چنین کمک‌های مالی دچار رکود اقتصادی شود. توفیق ناچیز امریکا در دست یابی به اهدافش با عقب نشینی از مواضعش در افغانستان کمتر نیز خواهد شد. گزارش کانگرس قویا توصیه می کند تا ارزیابی جدیدی صورت گرفته و پیشنهاد می کند " به منظور اثربخشی هرچه بیشتر پروژه‌های کمک مالی امریکا ۳ رکن اساسی را در برداشته باشند: ضرورت، دست یابی و تداوم".

با توجه به موقعیت اقتصادی کنونی امریکا هر امریکایی عادی می تواند به صورت قانونی دولت را مورد سوال قرار دهد که چرا مالیات‌های دریافتی از مردم هیچ منفعتی ندارند؟ چرا اهداف تعیین شده برای استراتیژی جدید تحقق نیافته اند؟ چرا افکار عمومی در افغانستان بر ضد ماست؟

این سناریو به اندازه کافی ناخوشایند است که گزارشات را جنجال برانگیز جلوه دهد. امریکا از اوباما تقاضا دارد تا به هشدارها توجه کرده و به فریاد کسانی که در راهروهای قدرت شنیده نمی شوند، گوش فرا دهد. افراد ذینفع از مردم افغان گرفته تا امریکایی‌ها باید به عنوان هر چه سریعتر عامل ایجاد انگیزه برای دست یابی به این برنامه باشند و اعتبار امریکا بزرگ‌ترین بهره بردار این برنامه است.

هیلری کلینتن متقاعد...

گرفته‌ام در پایان دوره فشرده فعالیت‌های خود در ۱۸ ماه آینده بازنشسته شده و به زنده گی شخصی‌ام بازگردم.

بر اساس این گزارش، خانم کلینتن پریروزبه منظور آغاز یک سفر ۱۰ روزه به اروپا و آسیا، واشنگتن را ترک کرد و قرار است در ۱۹ جولای نیز در " دهلی نو " وارد شود.

کلینتن در پاسخ به سوالی گفت: تلاش من بر این بوده است تا شاهد بهبود زنده گی افراد به ویژه زنان و دختران باشم و عاشق این هستم که چنین کاری را انجام می‌دهم.

۶۳ درصد امریکایی‌ها به آینده...

و مشکل روبرو خواهد شد.

همچنان در یک خبردیگر آمده است که در پی ادامه اختلاف کاخ سفید و جمهوری خواهان کانگرس بر سر نحوه مقابله با کسر بودجه امریکا، موسسه اعتبارسنجی مودی درباره بازنگری در رتبه بندی اعتباری امریکا هشدار داد. اوباما و تحلیلگران اقتصادی هشدار داده‌اند در صورتیکه اندازه قرضداری دولت امریکا تا دوم اگست افزایش نیابد، امریکا از بازپرداخت اقساط بدهی های خود بازمی ماند و این موضوع تاثیر مخربی بر بازارهای مالی خواهد داشت.

زمان مناسب برای خروج نیروهای...

خواهد شد که دیگر هیچ ابرقدرتی جرئت حمله به آن را نخواهد داشت و این مسأله موجب خواهد شد، تا این کشور مجددا به کانون امن تجمع مخالفان مسلح امریکا مبدل گردد. بنابراین، کشورهای جهان باید کمک به افغانستان را ادامه دهند و باید قبل از خروج کامل نیروهای خارجی از افغانستان، شرایطی به وجود آید، تا افغان ها میان خود شان روی یک نظام مورد قبول همه جهت ها به توافق برسند.

امریکا باید قبل از خروج نیروهایش از افغانستان روی طرحی کار کند، تا همه کشورهای جهان بخصوص کشورهای منطقه و همسایه گان افغانستان بیطرفی این کشور را برسمیت بشناسند. سازمان ملل متحد باید بر این بیطرفی بصورت جدی نظارت نماید و هرکشوری که در امور داخلی افغانستان مداخله کند باید مورد تعزیرات اقتصادی جامعهء جهانی قرار گیرد.

در طول حدود یک دههء گذشته بعضی از اقوام این کشور امتیازاتی را بدست آورده اند که دیگر حاضر به از دست دادن آن نیستند. برای آنان شامل شدن طالبان به پروسهء صلح باید با این شرط همراه باشد که طالبان تسلیم شدن و زیر دست بودن را بپذیرند. پذیرفتن چنین شرط برای طالبان بعنوان گروهی که باور دارند بزرگترین ابر قدرت جهان یعنی امریکا را به زانو درآورده اند، ناممکن است. این مسئاله خود چالشی بزرگ فرا راه گفتگو و مذاکره است. قابل توجیه نیست اگر بگوئیم بدلیل حمایت پاکستان از طالبان، ناتو در افغانستان موفق به شکست این گروه نشد. آیا باور کردنی است که چهل و چند کشور جهان با همه ساز وسامان جنگی و یکصد و پنجاه هزار سرباز، در جنگ نه با ارتش پاکستان بلکه با گروهی که بصورت مخفیانه از جانب پاکستان حمایت می شود زمینگیر شده است؟ گروهی که خود ناتو اعتراف می کند از نظر امکانات رزمی اصلا با ناتو قابل مقایسه نیست.

امریکا اکنون این حقیقت را دریافته است که مشکل افغانستان از راه جنگ قابل حل نیست در حالیکه این حقیقت را روسها قبل از امریکائی ها دریافته بودند. چرا تجربهء یکی برای دیگری درس عبرت نیست و هرکس می خواهد تجربهء خودش را داشته باشد؟

در یک کلام اگر امریکا افغانستان را در شرایطی ترک کند که آتش جنگ همچنان در این کشور شعله ور باقی بماند ومداخلات خارجی ادامه داشته باشد، تاثیرات ناامنی های این کشور تا سرزمین های دور آتش خواهد افروخت و ویرانی ببار خواهد آورد.

روند مبارزه با تروریزم، اهداف و...

به مرحله اجرا گذاشته شد و نتایج مطلوبی برای اهداف امنیتی امریکا فراهم آورد. به این ترتیب دیوید پترائوس در زمره گزینه های مطلوب اوباما در ساختار دفاعی -امنیتی امریکا محسوب می شود.

به باور تحلیلگران، پترائوس ترکیبی از شدت عمل نظامی، مذاکره، مصالحه و همکاری با گروه‌های سیاسی رقیب را در دستور کار قرار داده بود. موفقیت وی در عراق نیز ناشی از چند جانبه گرایی در دکترین نظامی - امنیتی بوده است. از این رو، اوباما تلاش کرده تا زمینه‌های به قدرت رسیدن افرادی همانند پترائوس در سایر مناطق بحرانی را فراهم آورد. این امر به مفهوم تغییر تدریجی سیاست دفاعی امریکا در قالب چند جانبه گرایی محسوب می شود. بنابراین ادراک امنیتی امریکا در دوران اوباما معطوف به انعطاف پذیری استراتیژیک و گسترش حوزه درگیری بوده است. اوباما در صدد است، تا شدت درگیری‌ها را کاهش دهد، اما بر این اعتقاد است که باید در حوزه های گسترده تری از محیط های بحرانی از عملیات نظامی برای کنترول بحران استفاده شود.

برای تحقق چنین هدفی، بهره گیری از کارگزاران جدید اجرایی در ساختار دفاعی و استخباراتی امریکا اجتناب ناپذیر می نماید.

روابط واشنگتن با مسکو دوباره...

واشنگتن معتقد است که مسکو در صدد است در ساخت سپر ضد موشکی اروپایی حق وتو به دست آورد که بخشی از نخبگان امریکایی حتا نمی توانند خواب آن را ببینند. پولیتیکوم می نویسد: اکنون دیمیتری مدودف همان راهی را طی می کند که ولادیمیر پوتین در جریان ریاست جمهوری خود طی کرده بود. پوتین امیدوار بود که طرفین در راستای مبارزه با القاعده و ایجاد سیستم دفاعی در برابر خطرهای مشترک بتوانند مبنایی برای اعتماد متقابل در زمینه امنیت ایجاد کنند. ولی این امیدها به تدریج جای خود را به نگرانی و سپس نومیدی داد و ایالات متحده در سال ۲۰۰۱ از قرارداد سپر ضد موشکی خارج شد. انقلاب های رنگین در کشورهای شوروی سابق که اولین نمونه برخورد شدید متقابل ژئوپلتیکی ایالات متحده و روسیه در فضای شوروی سابق- منطقه یی که مسکو به عنوان حوزه نفوذ سنتی خود تلقی می کند، بود، این تحول ذهنی را تکمیل کرد؛ همین مسئاله نقطه عطفی شد که بعد از آن سپر ضد موشکی و توسعه ناتو از نظر مسکو به چالش های خطرناک تبدیل شدند. در سال ۲۰۰۷ ولادیمیر پوتین در کنفرانس امنیت مونیخ سخنانی بر زبان آورد که نشان دهنده نومیدی و بدبینی کامل کرملین بود.

در ادامه این نوشتار آمده است: مدودف در مرحله اول ریاست جمهوری خود موفق شد در چارچوب روند بازسازی روابط با امریکا به موفقیت های چشمگیری دست یابد اما اکنون به نظر می آید که توان " بازسازی روابط " سرد شده باشد. حرکت کیفی رو به جلو، مشاهده نمی شود. مکثی ایجاد شده که در روسیه تنش جدی ایجاد می کند. در حقیقت امر هر یک از طرفین استدلال‌های قدیمی خود را تکرار می کنند و به حسن تفاهم نمی رسند. امیدها به اصلاح اراده سیاسی ایالات متحده بعد از روی کار آمدن بارک اوباما نقش بر آب می شود. مسکو دوباره خود را در بن بست احساس می کند. در این شرایط رشد نومیدی می تواند نیروهای تند رو را تقویت کرده و خط دوستانه سیاست خارجی مدودف را از اعتبار ساقط نماید. او هم می تواند احساس کند که در برابر یک "دیوار شکست ناپذیر" واقع شده است. در این صورت رئیس جمهور جوان، لیبرال و مناسب برای غرب، می تواند حرفهای شدید و سازش ناپذیری بر زبان آورد.

دامریکايي پوځونو لومړی جوړه...

به يې په افغانستان کې شاوخوا ۶۴ زره سرتېري پاتې شي، چې دغه سرتېري به هم د ۲۰۱۴ زېږديز کال تر پايه له افغانستان څخه وباسي. خو بلخوا سره له دې چې امريکا او ناټو له افغانستانه د پوځونو د ايستلو لړۍ پيل کړه، افغان امنيتي ځواکونه لاهم ډېرې ستونزې لري او لا هم په بشپړه توګه په يوازې سر د امنيتي پېټي د پورته کولو وړتيا نه لري، او بل لور ته د افغان دولت مخالفان هم تر بل هر وخت اوس په قوي او ځواکمن موقف کې قرار لري، نو په داسې شرايطو کې به ځنګه افغان پوځونه وکولی شي، چې د امنيتي مسوولیتونو منلو ته تيار او تر عهدې يې ووځي.

ایا په رښتیا ملا محمد عمر له...

د حکومت او طالبانو ترمنځ د منځګړو په توګه يې هلې ځلې کړي. مولوي عبدالبصير خبريالانو ته وويل چې ملا محمد عمر ته يې د سولې يوه طرحه، چې د ولسمشر کرزي له لوري مخکې لا تاييد شوې وه، وړاندې کړې او هغه ورسره موافقه ښوولې ده.

مولوي عبدالبصير ادعا وکړه چې که نړيواله ټولنه او د افغانستان حکومت تضمين وکړي، حاضر دی په همدې ډول چې نن دی (عبدالبصير) د خبريالانو مخ ته ولاړ دی ملامحمدعمر راولي: «لکه څرنګه چې دا شېبه زه ستاسو مخ ته ولاړ يم او ستاسو پوښتنو ته ځواب وايم په همدې ډول به دلته ملامحمد محمد عمر صاحب راولم چې دلته کښېني او له تاسو سره خبرې وکړي.د سولې دا شورا، چې دوی جوړه کړې ده، يوه غړه ته ځي او يا يوه کلي ته ځي له يوه تن سره چې طالب شوی دی خبرې کوي، دا کس هغه څوک وي چې د دولت له خوا طالب شوی وي او بيا ځان ته تسليم کړي.»

ده همداراز وويل، کله چې يې د سولې پر طرحې د ملامحمدعمر لاسليک واخيست او سندونه يې د ولسمشر کرزي دفتر ته يووړل، د ولسمشر د دفتر مسوولانو پرې باور ونه کړ.

هماسلطاني وويل چې يو کال وړاندې يې له ملاعمر څخه د ملاقات غوښتنه وکړه، هغه ومنله او د افغانستان يوه سرحدي والايت ته راغی چې دې او عبدالبصير ور سره وکتل.

دا وايي: «مور له ملاعمر سره خبرې وکړې، د سولې ټيکری مې ورته وغوړاوه، ملاعمر زما پر ټيکري کښېناست او په هيواد کې يې د سولې دنده مور ته راوسپارله.»

مېرمن سلطاني دا ادعا هم وکړه چې ملامحمدعمر يو ځل د کابل په يونيم سل کيلومتری کې يوې سيمې ته راغلی و، خو افغان چارواکي حاضر نه شول چې خبرې ورسره وکړي.

دغو دواړو کسانو پرافغان حکومت او نړيوالې ټولنې غږ وکړ که له طالبانو سره په رښتيا هم سوله کول غواړي، نو دوې دې ته چمتو دي چې ملامحمدعمر د خبرو ميز ته حاضر کړي.

دوی په خپلو خبرو کې وويل چې د افغانستان د يوه اوسيدونکي په توګه يې ملامحمدعمر ته دسولې وړانديز کړی او هغه هم په ورين تندي منلی.

د تاند د راپور پر بنسټ، د افغانستان د ولسمشرۍ دفتر له ولسمشر سره د هماسلطاني او حاجي عبدالبصير د تماس خبره تاييد کړه خو ويې ويل چې حکومت د دې لپاره د دوی خبرو ته اهميت نه ورکړی چې پرې باوري نه وو.

زمان مناسب برای خروج نیروهای خارجی از افغانستان

وحید مژده، تحلیلگر مسایل سیاسی افغانستان و منطقه

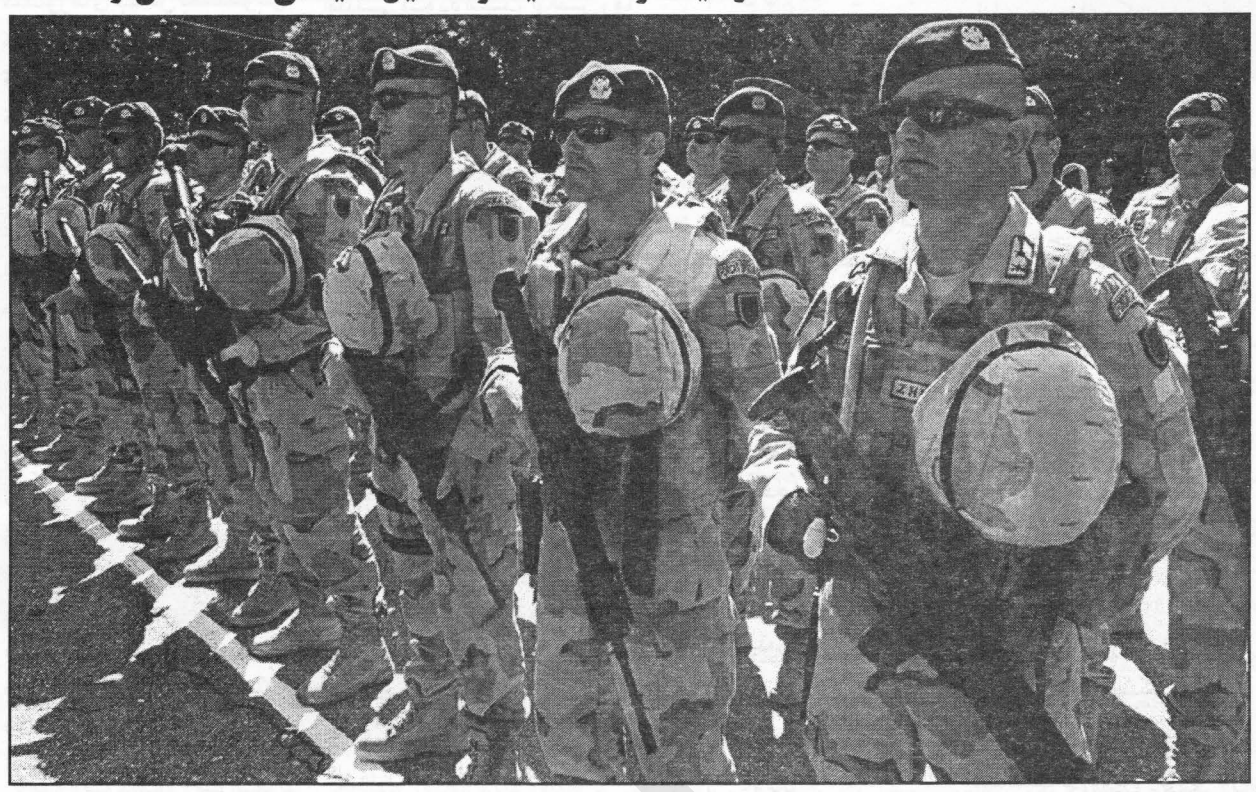

خیلی ها از خود می پرسند که آیا امریکا برای خروج از افغانستان زمان مناسبی را انتخاب کرده است؟ جواب به این سوال مستلزم تعریفی از "زمان مناسب" برای خروج این نیروهاست. زمان مناسب بر بنیاد منافع جهت های مختلف می تواند تعریف های متفاوت داشته باشد.

از دیدگاه یک کشور عضو ناتو که نیرو به افغانستان فرستاده است، زمان مناسب برای خروج نیروهای این کشور زمانی است که تهدید تروریزم از افغانستان از میان رفته باشد. همان سخنی که استفن هارپر صدراعظم کانادا هنگام اعلام آغاز خروج نیروهای این کشور از افغانستان گفت: افغانستان دیگر منبع تروریزم نیست.

با کشته شدن اسامه بن لادن به نظر می رسد که احساس خطر تا حد زیادی کاهش یافته است؛ زیرا واقعه یازدهم سپتمبر و نقش القاعده در آن تا حد زیادی به شخص اسامه رابطه داده شد و در طول ده سال گذشته زنده بودن این شخص، احساس یک تحقیر را در ذهن دولتمردان امریکا و در مجموع غرب زنده نگهداشت. کشته شدن وی تا حد زیادی حس اعتماد به نفس را در ذهن مردم این کشورها تقویت کرد و موجب کاهش جانبداری از دوام جنگ در افغانستان شد. برای اوباما زمان مناسب برای خروج نیروها پایان سال ۲۰۱۴ است، تا در انتخابات این سال مردم به وی بار دیگر وی را به عنوان رییس جمهور برگزینند.

برای مردم امریکا که هنوز هم با بحران اقتصادی و پیامدهای آن دست و پنجه نرم می کنند، مصرف سالانه بیش از یکصد میلیارد دالر در جنگ افغانستان بیش از این قابل قبول نیست. برای اوباما و دموکرات ها، زمان مناسب خروج از افغانستان را چالش های فرا راه مردم افغانستان و پیامدهای ناشی از این خروج تعیین نمی کند؛ زیرا مردم افغانستان حق دادن رای در امریکا را ندارند.

این ما افغان ها نیستیم که زمان خروج مناسب نیروهای خارجی را تعیین می کنیم؛ زیرا ما از فرصتی که به ما داده شد استفاده نکردیم. ده سال گذشته برای افغان ها یک فرصت طلایی بود، اما متاسفانه در اثر موجودیت یک نظام ناکارا و فساد گسترده به هدر رفت. ما از این حضور در جهت تحکیم وحدت ملی و بازسازی نهادهای دفاعی و امنیتی خویش استفاده بهینه نکردیم و هرگز به این حقیقت پی نبردیم که زمان در انتظار ما نیست. کسانی که در این ده سال منافع قومی را بر منافع ملی ارجحیت دادند، در حقیقت برای یک جنگ قومی دیگر بعد از خروج نیروهای خارجی آماده گی گرفتند. تجربه گذشته برای آنان عبرت آموز نبود و چون گذشته فاقد درک روشن از موقعیت خویش در یک گستره فراقومی بودند. به همین دلیل، پس از ده سال ما هنوز فاقد یک رهبری ملی هستیم و کشور ما همچنان درگیر کشمکش های تباری و در قطار کشورهای پیشگام در مواد مخدر و فساد اداری در جهان است.

در کنفرانس بن قدرت بر بنیاد قومیت ها در افغانستان تقسیم شد، ولی این تقسیم بادرنظر داشت واقعیت های موجود در افغانستان نبود که امریکاییان خود به آن معترف اند. "دوبین" که از افراد شامل این کنفرانس از جانب امریکا بود، در کتاب خویش After The Taliban "بعد از طالبان" می نویسد که یکی از شاملان کنفرانس بعد از اینکه بحیث وزیر فواید عامه تعیین گردید، اعتراض کرد که حق پشتون ها ضایع شده است. ما می دانستیم که وی شخص قدرتمندی نیست، اما اعتراض وی می توانست، موجب عکس العمل از جانب پشتون ها گردد. ما او را قانع ساختیم که در آینده مقام بهتری به وی واگذار خواهد شد و او هم مسأله حقوق پشتون ها را پیگیری نکرد.

طالبان در سال ۲۰۰۱ از صحنه خشونت های افغانستان بیرون رفتند و در همان زمان به حامدکرزی وعده دادند که در صورتی که شریعت اسلامی در افغانستان نافذ گردیده و زندانیان شان در شمال آزاد شوند، هرگز قصد جنگ با حکومت را نخواهند داشت. نماینده گان ملا محمد عمر در مذاکرات "شاه ولی کوت" حتا از اینکه جهان غرب برای کمک به افغانستان آمده است، اعتراضی نداشتند، اما کسانی که در کنفرانس بن به قدرت واهی رسیدند، گفتند که طالبان جنایتکار اند. هزاران تن از زندانیان آنان را کشتند و هر کسی را که در دوران طالبان در صف آنان قرار داشت، اذیت کردند و به زندان انداختند. در این رابطه به هیچ اصلی از اصول قبول شده جهانی نیز، توجه نشد. سیاست انتقام از گروهی که شکست خورده بود، در عکس العمل به عملکردها وخطاهای دوران زمامداری شان و انتقام گیری از آنان به نفع آینده این کشور نبود و طالبان را مجددا مجبور به بازگشت به میدان جنگ ساخت.

تازه به قدرت رسیده ها از اینکه گردن کلفت های جامعه جهانی را در کنار خود دارند، سخت مغرور شدند و مانند کمونیست ها در دوران تجاوز اتحاد شوروی، گمان بردند که قدرت ابدی را تصاحب کرده اند. آنها قدرت مانور سیاسی پاکستان و نیاز امریکا به این کشور را دست کم گرفتند و گمان بردند که با موجودیت جامعه جهانی کسی قدرت مداخله در افغانستان را نخواهد داشت.

اکنون پس از حدود یک دهه حضور جامعه جهانی در افغانستان و علی رغم مصرف صدها میلیارد دالر، افغانستان همچنان فقیر و تهیدست، درگیر جنگ و بحران باقی مانده و مانند گذشته چشم به آینده نامعلوم دوخته است. سوال این است که با خروج نیروهای خارجی، افغانستان را به کجا خواهد برد و چه سرنوشتی در انتظار این کشور است؟

در این رابطه باید گفت که اگر نیروهای خارجی ده سال دیگر هم در افغانستان باقی بمانند و ما افغان ها همچنان درگیر مشکلات درونی خود باشیم و مسایل را با منافع شخصی و قومی سبک و سنگین کنیم، ده سال بعد هم خروج نیروهای خارجی قبل از وقت خواهد بود، اما این سخن اوباما را باید به یاد آورد که گفت ما نمی توانیم، تا ابد از افغانستان دفاع کنیم.

اما اگر همین فردا بتوانیم، مشکلات خود را میان خود حل کنیم و به وفاق ملی برسیم، خروج نیروهای خارجی از افغانستان حتا تا یکسال دیگر، به موقع و مناسب خواهد بود.

نیروهای نظامی ما امروز به اندازه دوران پس از خروج نیروهای ارتش سرخ قدرتمند، مسلح، با انگیزه و آموزش دیده نیستند. این نیروها از همین ملت تشکیل شده اند، در حالی که اقوام مختلف این ملت بر سر رسیدن به وفاق با هم مشکل دارند. حتا اگر تا سال ۲۰۱۴ سلاح کافی هم به دسترس این نیرو گذاشته شود، به مشکل می توان به دوام حکومت مطمین بود.

بنابراین، بعد از خروج نیروهای خارجی هم جنگ در افغانستان ادامه خواهد یافت و منطقه نیز، از تاثیرات این جنگ در امان نخواهد ماند. این بار افغانستان مبدل به جایی ص۳

کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها و مجازات ظالمانه، غیر انسانی یا تحقیر آمیز

ماده بیست ویکم: ۱– ج: کمیته با توجه به این ماده فقط پس از اینکه برایش محقق شد که اقدامات چاره جویانه و قابل اصلاح طبق قوانین داخلی دو کشور، به نتیجه یی نرسیده است و دو دولت از حل موضوع بر طبق اصول متفق حقوق بین المللی عاجز می باشند، آنگاه بموضوع مرجوعه رسیده گی خواهد کرد. این قاعده در مواردی که رسیده گی به شکایات بنحوی از راه های قانونی غیر معقول و طولانی باشد و یا کمک موثر به فردی که طبق این میثاق قربانی خشونت محسوب می شود، غیر محتمل و بعید بنظر رسد، اجرا نخواهد شد.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

برای نشر اعلانات تان به این شماره ها تماس حاصل نمایید: ۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴ / ۰۷۸۳۱۶۰۴۵۰ – ۰۷۰۰۵۹۶۲۰۵ / ۰۷۹۷۸۵۹۰۴۰

ارادهٔ ورځپانهٔ یوازې د سرلیکنې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپانه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک:
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: خادم احمد
موبایل: ۰۷۰۰ ۵۹۶۲۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com
معاون: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل: ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین: انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنک، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Khadem Ahmad
Editor: Farhat yar
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com